

ἀμετάβλητον ἐμπνευσθὲν ἄζωτον πνεῦμα, καὶ μὲ τὸ περιττὸν τῷ ζωτικῷ Ἀέρος.

Τὰ Ζῶα ζῶσι, καὶ τὸ Πῦρ καίει εἰς τὸν ζωτικὸν Ἀέρα ὁ ἕως ἑσπῆρα φοραῖς περισσότερον καιρὸν, παρὰ εἰς τὴν Ἀτμοσφαῖραν· τὰ δυσκολοχώνευτα μέταλλα ἀναλύονται εἰς αὐτὸν πολλὰ εὐκόλα· αὐτὸς αὐξάνει τὸ βάρος τῶν μετάλλων, ὅταν μεταβάλλωνται εἰς ἄσθεσον· ἐτι δὲν ἐνεργεῖ τελείως εἰς τὸ ὕδωρ τῆς ἀσβέσου· τὸ Ἡλιοτρόπιον ὁμῶς δὲν κοκκινίζεται ἀπὸ τὸν ζωτικὸν Ἀέρα· καὶ εἰς τὴν διατήρησιν τῶν φυτῶν δὲν ὠφελεῖ.

Τὸ δεύτερον κύριον συστατικὸν μέρος τῷ Ἀέρος εἶναι τὸ Ἄζωτον πνεῦμα (Gaz azote) ἔτις ὀνομαζόμενον, ἐπειδὴ βλάπτει εἰς τὴν ἀναπνοὴν τῶν ζώων· αὐτὸ τὸ ἐλασικὸν ῥευστὸν εἶναι τὸ ἴδιον ὅπερ ὁ κύρ Πριέσλεϋ, Φωσικὸς Ἀγγλος, ὠνόμασε Φλογιστὸν Ἀέρα, ἐπειδὴ ἐνόμισεν, ὅτι αὐτὸ συντίθεται ἀπὸ ζωτικὸν Ἀέρα, καὶ ἀπὸ Φλογιστὸν· ἀλλὰ τώρα εἶναι ἀποδεδειγμένον, ὅτι αὐτὸ τὸ ῥευστὸν εἶναι ἐχηματισμένον εἰς τὴν Ἀτμοσφαῖραν, καὶ ὅτι τότε εὐγαίνει εἰς τὸ φανερόν, ὅταν ὀλιγοσεύσῃ ὁ ζωτικὸς Ἀήρ.

Ἢμπορεῖ νὰ ἀποκτήσῃ τινὰς αὐτὸν τὸν Ἀέρα, ὅταν καίῃ εἰς ἕν κεκλεισμένον ἀγγεῖον ἀναμμένα κηρία, ἢ ὅταν βάλῃ μέσα φυτὰ, ἢ ὅταν ἀποξησκόσῃ ζῶα· τὰ φυτὰ ἐξατμίζουσιν εἰς τὸ σκότος πολὺν ἄζωτον Ἀέρα, διὰ τῆτο καὶ δὲν πρέπει νὰ φυλάτῃ τινὰς εἰς τὸν θάλαμόν τε φυτὰ ὅπερ εὐωδιάζουσι πολὺν, ἐπειδὴ συνάζεται τόσον πολὺ ἄζωτον πνεῦ-